

[Statsministeren.]

saaledes som Tilfældet var for Søfolkernes Vedkommende.

Der er skredet ind i Henhold til den Straffelovsparagraf, som det ærede Medlem nævnte — jeg tror, det var § 193 —, mod Anstifterne af den ulovlige Kamp, som de har Ansvar for. Og der er med Politiets Bistand søgt Oplysning med Hensyn til det Pengeforhold, det ærede Medlem talte om. Her staaer det ærede Medlem og taler i meget voldsomme Ord om, at der er sendt Penge ud af Landet, at der er Bevis for, at noget saadant er sket, og søger at give det Udseende af, at det er i Grunden noget, Regeringen har Ansvar for. Det ærede Medlem ved selvfølgelig intet derom. Heller ikke jeg ved det. Jeg ved, at Skifteretten og Politiet har hele dette Forhold til Undersøgelse, og vi faar sikkert ogsaa nok Rede paa, hvorledes det forholder sig med den Udtrækning af Penge, som har fundet Sted paa Søfyrbødernes Konto. Men i dette Øjeblik er det ærede Medlem lige saa uvidende som Barnet i Vuggen om, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Jeg haaber, at der kommer Oplysning paa det, og at de skyldige ogsaa kommer til at staa til Ansvar for deres Handling; thi at der er skyldige i dette Forhold, derom nærer heller ikke jeg nogen Tvivl.

Det ærede Medlem kritiserede saa, at man her fremsatte et saadant Lovforslag uden først at spørge Slagterierne eller Landmændene. Ja, det plejer nu da ikke at være Skik, at man spørger forud, om man maa fremsætte Lovforslag vedrørende det ene eller det andet Omraade; jeg tror, det vilde være et farligt Præcedens at komme ind paa. Men selv om man nu vilde medgive, at der kunde være Grund til en saadan Forespørgen, maa jeg sige, at saaledes som Forholdene ligger, er der simpelthen ikke Tid til overflødige Undersøgelser som dem, det ærede Medlem ønsker. Hvad Svaret vilde blive, derom er jeg ikke i Tvivl, i hvert Fald hvad angaar den Fløj, der sympatiserer med det ærede Medlem Hr. Holstein. Men det er just Hensigten fra Regeringens Side at søge Striden bilagt af Hensyn til de Livsinteresser, det danske Folk har i, at det sker, og at det sker nu.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, der jo som ventet stillede sig ved Siden af det ærede Medlem Hr. Holstein i Kritikken af og Modstanden mod Lovforslaget, talte ogsaa sluttelig om Søfolkernes Kamp og fremkom med Bebrejdelser i Anledning af, at man havde bekæmpet denne ulovlige

Strejke. Det er utvivlsomt rigtigt, at man har foreholdt Søfolkene, at det var Galskab, og fraraadet dem at inklade sig paa denne Konflikt, som kun Kommunerne har Ansvar for; men det ærede Medlem synes uvidende om, at det var hans Meningsfælle, Kommunisten Richard Jensen, der i Gaar skrev Forslaget til Beslutning om Underkastelse og gennemførte det paa Mødet i Idrætshuset.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg har for mit Vedkommende sagt, hvad jeg synes, alle maa erkende, at naar der er Tale om en Produktion som Flæskeproduktionen, kan vi i den Situation, vi i Øjeblikket er inde i, ikke taale, at Virksomheden standses blot i nogle faa Uger. Derfor synes jeg, at Spørgsmaalet udmærket kunde løses paa en lignende Maade, som det finder Sted i visse Funktioner inden for Stat og Kommune. Der er jo der visse Virksomheder, hvor man overhovedet ikke kan finde sig i en Strejke — det antager jeg, den højtærede Statsminister vil være enig med mig i. Derfor er det, jeg har henstillet, at man optager en Forhandling for at finde nye Metoder, som kan bruges, i det Øjeblik der opstaaer en Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere paa saadanne Omraader.

Maa jeg i Anledning af Statsministerens Udtalelser om, at Slagteriarbejdernes Løn er 54 eller 56 Kr. om Ugen, sige, at jeg har ikke bestemt vidst, hvor meget de i det hele taget tjener, men jeg har set oplyst i flere Blade, at deres gennemsnitlige Løn skulde ligge omkring 3 300 Kr. Jeg misunder dem i og for sig aldeles ikke denne Løn, jeg har kun sagt, at det var en ganske god Løn, relativt set, netop i Forhold til, hvad Landbruget tjener i Øjeblikket, og det antager jeg, den højtærede Statsminister vil give mig Ret i. Vi maa huske, hvordan Landbruget er stillet, det maa jeg stadig henvide til. Netop heri ligger en Berettigelse for Landbruget til at udtale: i Tider som dem, vi er inde i nu, kan vi ikke gaa med til en Lønforhøjelse. Dette synes jeg man maa give dem Ret i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg skal sige den højtærede Statsminister, hvad det er, der interesserer